

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací, v právnej veci žalobcu: **T.** proti žalovanému **JUDr. P.** správca konkurznej podstaty úpadcu X. IČO: X. **o určenie pravosti popretej pohľadávky**, vedenej na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 8 Cbi 137/06, na dovolanie žalobcu proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 7. septembra 2007 č. k. 6 Obo 160/2007-41, rozhodol

t a k t o :

Uznesenie odvolacieho súdu **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením zo 7. septembra 2007 č. k. 6 Obo 160/2007-41 odvolanie žalobcu odmietol ako oneskorene podané. Pri posudzovaní dodržiavania zákonnej 15-dňovej lehoty na podanie odvolania voči napadnutému rozhodnutiu vychádzal odvolací súd z tzv. fikcie doručenia doporučene podanej zásielky, určenej do vlastných rúk právneho zástupcu žalobcu v zmysle § 47 ods. 2 O. s. p. V zmysle § 47 ods. 2 O. s. p. sa zásielka považuje za náhradne doručenú iba v prípade, že adresát, ktorý nebol pri doručovaní zásielky zastihnutý, sa v mieste doručovania inak zdržiava.

Na základe šetrenia odvolacieho súdu právny zástupca žalobcu uviedol, že dňa 26. júna 2007 (1. pokus o doručenie zásielky súdu) sa na adrese doručovania nezdržiaval, nakoľko sa zúčastnil vyšetrovacích úkonov v trestnej veci ČVS:PPZ-1/BOK-V-2007, vedenej na Prezídium policajného zboru v Košiciach, o čom predložil oznámenie UVV a UVToS Košice o uskutočnení výsluchu obvinených od 9. hod. do 11. hod. Následne sa zúčastnil iných pracovných stretnutí v Košiciach a v popoludňajších hodinách pracovne cestoval do Bratislavy, kde sa dňa 27. júna 2007 zúčastnil pojednávania na Krajskom súde v Bratislave.

Dôvody neprítomnosti na adrese doručovania, uvádzané právnym zástupcom žalobcu nemohol odvolací súd akceptovať, nakoľko dňa 26. júna 2007 právny zástupca svoju neprítomnosť na uvedenej adrese nepreukázal. Z oznámenia Prezídia policajného zboru Košice je zrejmé, že výsluch obvinených, na ktorom sa právny zástupca zúčastnil, trval do 11.00 hod. Preto právny zástupca mal v tento deň reálnu možnosť oboznámiť sa s oznámením poštového doručovateľa o tom, že mu zásielku príde doručiť nasledujúci deň, a teda mal aj reálnu možnosť si túto zásielku v tento deň vyzdvihnúť. Skutočnosť, že tak neurobil, nemôže ospravedlniť jeho následná neprítomnosť v mieste doručovania nasledujúci deň. Rovnako aj v tento nasledujúci deň právny zástupca mal reálnu možnosť vyzdvihnúť si zásielku po návrate z pojednávania v Bratislave, ktoré sa konalo o 10.45 hod.

Z týchto dôvodov má odvolací súd za to, že bol dodržaný postup doručovania zásielky predvídaný ustanovením § 47 ods. 2 O. s. p., a teda platí fikcia doručenia zásielky súdu. Zásielka súdu bola právnemu zástupcovi žalobcu doručená náhradným spôsobom, a to tretím dňom po jej uložení na pošte, t. j. dňom 2. júla 2007 (keďže posledný deň 3-dňovej úložnej lehoty pripadol na sobotu 30. júna 2007). Týmto dňom začala plynúť pätnásťdňová lehota na podanie odvolania. Posledným dňom odvolacej lehoty bol utorok 17. júla 2007. Žalobca podal odvolanie poštou, zásielku prevzal na doručenie Poštový úrad R. dňa 18. júla 2007, teda po uplynutí lehoty na podanie odvolania. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto odvolanie žalobcu ako oneskorene podané v zmysle § 218 ods. 1 písm. a/ O. s. p. odmietol.

Proti uzneseniu odvolacieho súdu dovolanie podal žalobca a navrhol ho zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Na zdôvodnenie dovolania uviedol:

Rozsudok súdu prvého stupňa môjmu právnemu zástupcovi bol doručený 03. 07. 2007 a tento v 15-dňovej lehote podal proti rozsudku odvolanie. Je síce pravdou, že rozsudok prevzal právny zástupca na základe oznámenia o uložení zásielky na pošte, avšak podľa môjho názoru podal v zákonom stanovenej lehote. Podľa uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ako odvolacieho súdu, tento nemohol akceptovať dôvody neprítomnosti môjho právneho zástupcu na adrese doručovania. S týmto názorom odvolacieho súdu nie je možné súhlasiť. Právny zástupca zdokladoval, že v čase doručovania zásielky rozsudku, t. j. dňa 26. 06. 2007 sa pracovne zdržiaval v K., o čom predložil do spisu dôkaz a následne dňa 27. 06. 2007 sa zúčastnil pojednávania na Krajskom súde v Bratislave, teda dostatočne

preukázal svoju neprítomnosť v mieste a čase, kedy sa zásielka mala doručovať. V žiadnom prípade neobstojí konštatovanie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky o tom, že môj právny zástupca mal dňa 27. 06. 2007 reálnu možnosť oboznámiť sa s oznámením poštového doručovateľa o tom, že mu zásielku príde doručiť nasledujúci deň, a teda, že mal reálnu možnosť zásielku si v tento deň vyzdvihnúť. Ani 26. 06. 2007, ani 27. 06. 2007 sa môj právny zástupca z objektívnych dôvodov (pracovné povinnosti) nezdržoval v mieste a čase doručovania. Pre úplnosť dodávam, že pošta v meste R. je otvorená do 17.30 hod. Z uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky nevyplýva, a nie je mi známa skutočnosť, či poštový doručovateľ po prvom oznámení zásielku uložil na pošte, alebo či sa pokúsil o jej doručenie znova v čase uvedenom v novej výzve. Odvolací súd si tieto skutočnosti neoveril prípadným výsluchom doručovateľky.

V zmysle ustálenej súdnej praxe, k platnému doručeniu písomnosti, ktorá má byť doručená účastníkovi do vlastných rúk, v zmysle ustanovenia § 47 ods. 2 O. s. p. nedôjde, ak sa v mieste doručenia nezdržoval v čase doručovania písomnosti alebo ak nedošlo k novému pokusu o doručenie.

Účelom fikcie doručenia je síce posilniť právnu istotu, ale len za predpokladu, že budú bez výnimky splnené náležitosti, ktoré s ňou zákon spája. Ak nie sú splnené všetky právne náležitosti (z napadnutého rozhodnutia nevyplývajú), súd nie je oprávnený konštatovať naplnenie fikcie. Poukazujem tiež na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, publikované v časopise „Zo súdnej praxe“ č. 2/2007, pod č. 21 (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Cdo 237/2004).

Rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky Bratislava preto považujeme za nesprávne a také, na základe ktorého nám bola odňatá možnosť konať pred súdom.

Sme toho názoru, že nám bola postupom súdu odňatá možnosť konať pred súdom, čo je podľa § 241 ods. 2 písm. a/ O. s. p. v spojení s § 237 písm. f/ O. s. p. dôvodom na podanie dovolania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 2 O. s. p.), po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania, dovolanie prejednal bez nariadenia dovolacieho

pojednávania, preskúmal napadnuté uznesenie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že dovolanie je dôvodné.

Odvolací súd vychádzal z toho, že právny zástupca (advokát) žalobcu v čase doručovania rozsudku súdu prvého stupňa dňa 26. 06. 2007 sa zdržiaval v mieste doručovania, teda v R.. Z obsahu spisu nepochybne vyplýva, že právny zástupca žalobcu dňa 26. 06. 2007 bol pracovne v K.. Konštatovanie odvolacieho súdu, že v tento deň právny zástupca žalobcu mal reálnu možnosť oboznámiť sa s oznámením poštového doručovateľa (§ 47 ods. 2 O. s. p.), nie je preukázané, v tomto smere v spise sa nenachádza žiaden dôkaz, pričom žalobca tvrdí, že jeho právny zástupca dňa 26. 06. 2007 z K. cestoval priamo do B.. Teda prinajmenšom existuje dôvodná pochybnosť o tom, že by adresát sa v mieste doručovania zdržiaval v uvedený deň, keď navyše preukázateľne v nasledujúci deň, t. j. 27. 06. 2007 bol pracovne v B..

V zmysle ut. § 47 ods. 2 O. s. p. doručovateľ adresáta o následnom doručení upovedomí iba v prípade, ak adresát sa v mieste doručenia zdržuje. V danom prípade nič nenasvedčuje tomu, že by táto podmienka následného doručenia bola splnená, a preto odvolací súd pochybil, keď odvolanie ako oneskorené odmietol.

Na základe uvedených dôvodov dovolací súd podľa ust. § 243b ods. 2 O. s. p. uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 30. novembra 2009

JUDr. Juraj Seman, v. r.

predseda senátu